

Danny Burmawi: De islam is een politieke theologie van het zwaard waarmee moeilijk valt samen te leven

Posted on 16 mei 2026 by Arie Graafland

Danny Burmawi's boek over Israël en de islam is een analyse van de islam als de werkelijke oorzaak van de vele oorlogen die tegen Israël zijn gevoerd. Daarbij ging het niet om land, niet om de Palestijnen, maar om religie. Op geen enkele manier is de islam te scheiden van het Arabisch-Israëlisch conflict, schrijft Burmawi. De oorlogen zitten diep verankerd in de theologie, de geschiedenis en de doctrine van de islam. In feite voert de islam tegen Israël een religieuze oorlog.

Voor alle moslims wereldwijd is de 'Palestijnse zaak' nauwelijks van belang. De Arabische staten zijn van mening dat de islam door het Westen aangevallen kan worden om de *ummah* (de wereldwijde gemeenschap van moslims) te verzwakken. En Israël, dat gezien wordt als westers land, zit in de frontlinie. Het land wordt in de hele islamitische wereld gedemoniseerd, het wordt gezien als het ultieme kwaad,

als de grote vijand van Allah.

Islamitische wereld accepteert Palestijnen niet

Burmawi groeide op in Jordanië, was zelf overtuigd moslim tot hij zich in 2007 bekeerde tot het christendom. In Jordanië woonde hij op een steenworp afstand van de Palestijnse vluchtelingenkampen, waar niemand naar omkeek. In Libanon zien we hetzelfde: Er wonen bijna 489.000 geregistreerde Palestijnen die geen eigendom mogen hebben, niet mogen werken en geen ziektekostenverzekering hebben. Syrië geeft hetzelfde beeld. In Egypte en Irak wordt er alles aan gedaan om integratie van Palestijnen in de bevolking te voorkomen. In feite is niemand geïnteresseerd in de Palestijnse zaak. Nergens worden Palestijnen als gelijke burger geaccepteerd. Behalve in Israël waar moslims samenleven met Joden en dezelfde rechten hebben.

De huidige situatie verschilt sterk met die aan het einde van de 19de eeuw. Toen bouwden de eerste Joodse pioniers de eerste nederzettingen: Pewtah Tikva in 1878, Rishon LeZion in 1882, Zikhron Ya'akov in 1882. Tel Aviv ontstond in 1909. De Joodse aanwezigheid in 'Palestina' was in die tijd geen probleem voor de islamitische landen, ze werden getolereerd en hun aanwezigheid werd zelfs toegejuicht omdat de Joden de woestijn vruchtbaar maakten en de moerassen drooglegden. Ziektes namen af. In Haifa werd de haven gemoderniseerd.

Joden werden getolereerd zolang ze onder het banier van de islam leefden. 'Palestina' was een open geografisch gebied met meerdere stammen, geen staat, geen parlement en geen vlag. Palestina als staat is een uitvinding achteraf, van na de oorlog van 1948. In die oorlog wilden Egypte, Syrië, Jordanië, Irak en Libanon niet 'Palestina' bevrijden maar de pas gestichte Joodse staat vernietigen.

Het Westen en de Palestijnse zaak

Twee dagen na die beruchte 7 oktober 2023 toen Hamas Israël binnenviel en een bloedbad aanrichtte, werd de 'Palestijnse zaak' gevierd in het Westen. De campussen van de Amerikaanse Ivy League-universiteiten werden overstroomd met vlaggenzwaaiende studenten die 'intifada' roepend Israël van de kaart wilden vegen. In de Nederlandse universiteitssteden hetzelfde beeld, overal bezettingen en vlaggen voor de 'Palestijnen'.

De Syrische burgeroorlog kostte een half miljoen levens, Jemen lijdt onder een burgeroorlog, Libië gaat ten onder aan tribale conflicten, Soedan heeft intern oorlog en in Nigeria worden christenen afgeslacht, maar voor het Westen is dat alles geen probleem, niemand heeft het er over. Maar het bestaan van Israël is voor deze mensen wel een probleem.

De Hamaslobby

Dit komt niet onverwacht, de sociale faculteiten waren al jaren bezig met dekolonisatie-studies, de Human Rights NGO's en de media dragen hetzelfde verhaal uit. De AIVD schrijft dat het Hamas-netwerk in Nederland al jaren actief is met propaganda en pro-Palestina- en anti-Israël-protesten organiseert. Carel Brendel had dit jaren geleden al geconstateerd, en nu werd het bevestigd door de AIVD.

De Palestijnse Gemeenschap Nederland (PGNL) is onderdeel van de politieke Hamaslobby. Niet Hamas is in hun ogen schuldig, maar Israël. De als 'gematigd' bekendstaande Al-Azhar universiteit in Cairo ziet dat net zo. De Grand Imam Ahmed al-Tayeb sprak na 7 oktober de gedenkwaardige woorden: Hamas heeft de ziel teruggegeven aan de islamitische ummah.

Verbond tussen links en islam

Het Westen heeft inmiddels een desastreuze marxistische revolutie achter de rug, de kritische theorie heeft de kritiek van de politieke economie van Marx uitgebreid naar cultuur, politiek en wetenschap. Het postmodernisme heeft in de westerse cultuur een sterk egaliserende werking gehad. Woke, genderstudies en de-kolonisatiestudies zijn populair aan de universiteiten. Radicaal links en islam hebben inmiddels een hechte band ontwikkeld, de Palestijnse zaak is een desastreus wapen geworden waarmee het intellectueel fundament van het Westen ondermijnd wordt.

Er was wel een probleem, schrijft Burmawi. Na *9*/11 pleegde de islam ongeveer 64.000 terroristische aanslagen in meer dan zeventig landen, ook veelal gericht tegen de eigen geloofsgenoten. Dat maakte het voor links wat lastig om een bondgenootschap mee aan te gaan. Maar daarvoor werd het *islamisme* uitgevonden, schrijft hij. Islamisme is geen neutraal woord maar dient als scheidslijn om de 'gewone moslim', uw buurman, te scheiden van de politieke en militante

groepen die aanslagen plegen. Dat gaf de mogelijkheid voor de sociale wetenschappen en met name de politici om een verbond met de islam aan te gaan. Het is inmiddels EU-beleid, en in het VK kan Keir Starmer niet ophouden de moslims in zijn land te prijzen.

Burmawi is radicaal in zijn kritiek, hij ziet zijn boek als een forensisch onderzoek naar de ideologische architectuur van wat hij noemt 'een politieke theologie die zich voordoet als religie'. Het doel van zijn boek is niet een uitleg van een geloofsartikel, maar een onderzoek naar wat de islam psychologisch en geopolitiek produceert. Het zal geen verbazing wekken dat hij zijn boek in eigen beheer heeft uitgegeven. Geen Engelstalige uitgever die er aan begint. Hij past in het rijtje van Ruud Koopmans die ook geen Engelstalige uitgever vindt voor zijn laatste boeken, de linkse wetenschapper Simon Elmer wiens uitgever zijn boek over *The Great Replacement* uit het fonds heeft gehaald en Jan van de Beek die in Nederland geboycot wordt met zijn empirische studie naar de kosten van immigratie.

Kan het Westen samenleven met moslims?

Danny Burmawi noemt de islam een politieke theologie van het zwaard die zich voordoet als religie. Daarom is vreedzaam samenleven tussen christenen en moslims in Libanon onmogelijk gebleken. Hezbollah heeft het land grotendeels overgenomen met het doel er een sjiietisch-islamitische staat van te maken.

Als het in Libanon niet lukt, kunnen wij in Europa dan wel samenleven met moslims? Is het Westen wel alert genoeg en wel goed geïnformeerd over de religieuze en politieke praktijk van de islam? Volgens Burmawi heeft het Westen nauwelijks richting. Met het opgeven van het christelijk geloof en de ontkerkelijking is een leegte ontstaan die wordt opgevuld met veelal fanatiek activisme. Als Nietzsche gelijk heeft, en met het christendom ook de moraliteit verdwijnt, dan houden we een lege troon over, aldus Burmawi. En lege tronen worden altijd bezet, leert de geschiedenis.

Voor Burmawi ligt het morele kader van het Westen verankerd in het christelijk geloof. Het christendom heeft ook de Verlichting mogelijk gemaakt. Burmawi is niet blind voor de terreur van de katholieke kerk in de Middeleeuwen, maar hij constateert dat de kerk die fase zelf heeft overwonnen. De westerse religie heeft een zelfreinigend vermogen, zei Pim Fortuyn. Precies dat ontbreekt bij de islam.

Daarom zijn christendom en islam onverenigbaar.

Dit onderwerp is actueler dan u denkt. Een jaar geleden zei Richard Dawkins, overtuigd atheïst, dat hij zich een 'culturele christen' voelde. Hij kon niet langer ontkennen dat de religie die hij een groot deel van zijn leven bestreed, een onuitwisbare culturele invloed heeft gehad in het Westen. En Ayaan Hirsi Ali, onvermoeibaar strijdster voor westerse waarden, bekeerde zich een paar jaar geleden tot het christelijk geloof.

Slot

Hoe nu verder? Zijn we verblind door de actiegroepen voor de 'Palestijnse zaak' en laten we Israël vallen? De islam is niet in staat te veranderen. Feiten doen er niet toe. Daarom maakt de geschiedenis van het Israëlisch-Palestijnse conflict geen indruk in de islamitische wereld. Israël heeft vele malen aangeboden land af te staan. Tevergeefs.

Na lezing van zijn boek, neig ik sterk naar Burmawi's opvatting: We hebben te maken met een politieke theologie van het zwaard. En dat heeft vergaande consequenties. Een van de belangrijkste is dat de waarden van de Verlichting in ere moeten worden hersteld en dat de staat die met veel meer assertiviteit moet verdedigen. Wat we nodig hebben, is een nieuw midden, schrijft Burmawi. Een midden waar de ratio heerst en afstand wordt genomen van de ideologische bevangenheid van de laatste decennia.

Danny Burmawi, ***Islam, Israel and the West. A Former Muslim's Analysis****, Gerasa Books, 2025, 225 pp.*

Wynia's Week *brengt broodnodige, onafhankelijke berichtgeving: drie keer per week,* ***156 keer per jaar****, met artikelen en columns, video's en podcasts. Onze donateurs maken dat mogelijk. Doet u (weer) mee? Hartelijk dank!*